

Posudek vedoucího diplomové práce

Kateřina Mrkvičková:

Archeobotanická data jako nástroj poznání minulosti synantropní vegetace – metodická studie zaměřená na vlastnosti rostlin

Předkládaná DP tvoří součást procesu hledání metodického přístupu k archeobotanickým datům s cílem je využívat jako zdroj informací, relevantních pro současnou botaniku. Uchazečka se soustředila na metodické otázky spojené s ústředním problémem archeobotanických dat, totiž s problematikou chybějících druhů. Zaměřila se na porovnání dvou různých způsobů zachování rostlinných makrozbytků - nezuhelnatělých (tj. zachovaných v anaerobním prostředí v trvale zamokřených sedimentech) a zuhelnatělých.

Součástí práce bylo provedení analýzy rostlinných makrozbytků na archeologické lokalitě. Jednalo se o zaniklou středověkou ves Nesvětica, která je zajímavá mimo jiné tím, že jednou zanikla v 15. století, když byla opuštěna svými obyvateli, a v 21. století zaniká podruhé, když všechny její pozůstatky mizí před očima v jícnu hnědouhelného dolu. Jsem ráda, že KM měla možnost se podílet na archeologickém výzkumu v oblasti, která byla v minulosti pro rozvoj archeobotaniky klíčová. Je ovšem škoda, že analyzované vzorky vydaly jen minimum informací a uchazečka se pak už dále nevěnovala interpretacím těchto výsledků. I to je ale důležitá zkušenost: v archeologii totiž nikdy nevíme dopředu, jestli výzkum odhalí použitelný botanický materiál nebo ne. O to víc se pak uchazečka soustředila na vyhodnocení dat z Archeobotanické databáze ČR.

Při statistickém vyhodnocení dat studentka prokázala samostatnost. Poté, co absolvovala kursy biostatistiky, aktivně přemýšlela o různých přístupech k datům a neváhala oslovit zkušenější kolegy, aby jí pomohli provést zvolenou analýzu co nejlépe. V průběhu práce si prošla procesem, kdy bylo potřeba studovanou problematiku průběžně přehodnocovat, zužovat nebo posouvat. Cení si toho, že vždy naplno využila veřejné diskuse při svých prezentacích v rámci oddělení a nechala se inspirovat různými připomínkami ostatních.

Kateřina Mrkvičková zvládla prostudovat velké množství literatury a v závěrečné fázi vyhodnocování výsledků dokázala nastudované informace samostatně využít v diskusi. I když je vlastní text práce na mnoha místech kostrbatý a určitě by zasloužil vylepšit po formální stránce, je to zároveň důsledek snahy vyjádřit se vlastními slovy, což by nebylo možné bez porozumění řešené problematice.

Kateřina nebyla v lehké situaci, a nemám teď na mysli jen uzavření škol a nemožnost se osobně setkávat s kolegy včetně školitele, což v počáteční fázi, myslím, poněkud zbrzdilo práci. Šlo ale i o to, že absolvovala bakalářský stupeň studia na humanitním oboru a musela během prvního roku studia dohnat botanické základy. To mělo asi vliv na to, že si zpočátku hodně málo věřila, byla spíše pasivní a očekávala podrobné pokyny. Nutno ale podotknout, že všechny zadané úkoly prováděla s velkou pílí. Důležité je, že se v závěrečné fázi zpracování a vyhodnocování dat „našla“ a osamostatnila. Sama bych sice byla ráda, kdyby některé analýzy dotáhla ještě o krok dál, aby některé věci mohly ještě uzrát, ale respektuji její rozhodnutí ukončit magisterské studium v standardním termínu po dvou letech.

Práci doporučuji k přijetí.

V Praze

Mgr. Adéla Pokorná, PhD.